

Lørdag 20. mai 1944.

Ekstraavgave.

Vår kamp - Våre mål.

Den norske hjemmefrontsledelse har utstedt følgende proklamasjon :

Etterhvert som krigens slutt rykker nærmere melder behovet sig for en nøyere formulering av de mål vi kjemper for. Her er ikke tid og stedet til å behandle de store internasjonale oppgjør, spørsmålet om behandlingen av angriperstaten og krigsforbryterne, om grenser om erstatninger osv. Det vi ønsker å klargjøre er de særlige norske forhold som vi alene har ansvaret for og hærdet opp over. Heller ikke på det område er det mulig å gå i detalj. Etter vår grunnlov er det folket selv som skal stikke ut den framtidige politiske kurs, etter fritt ordskifte, gjennom alminnelige valg så snart etter våbensettilstanden som det er teknisk mulig. Men visse hovedpunkter kan stilles opp som en utkrystallisering av de ønsker, håp og krav som alle gode nordmenn er nådd fram til i kampårene og læretiden siden 1940 :

1. Ett fritt uavhengig Norge.
2. Øyeblikkelig og fullt gjenoppbyggelse av demokratiet, ytrings- frihet, rettsikkerhet, fri valg.
3. Opphevelse av alle politiske lover, forordninger og andre bestemmelser som er utferdiget etter tysk ordre eller i tysk interesse. Administrative avgjørelser som dommer, utnevnelser, o.l. som skyldes tyske eller N.S. medlemmer, prøves på helt fritt grunnlag av lovlige norske organer.
4. Øyeblikkelig løslatelse av alle politiske fanger og gjeninnsettelse av offentlige tjenestemenn som er fjernet fra sine stillinger av okkupasjonsmaktene eller på foranledning av den eller N.S. Oppreisning og erstatning i den utstrækning det er mulig for dem som er blitt særskilt skadelidende som følge av inngrep fra okkupasjonsmaktens eller N.S.'s side.
5. N.S.-medlemmer og andre som har skadet norske interesser eller skaffet sig uberettiget vinning under samarbeidet med okkupasjonsmakten, straffes etter rettergang i betryggende former. Uberettiget krigsgevinst inndras til fordel for statskassen.
6. En målbevisst, vidsynt politikk med sikte på : a) å trygge vår frihet, folkestyret og de demokratiske rettigheter, b) å gjenreise landets økonomi og produktionskraft, snarest mulig sikre de nødvendige tilførsler utenfra og legge forholdene tilrette for full utnyttelse av våre naturrikdommer og arbeidskraft, c) å fremme solidariteten mellom klasser og befolkningsgrupper, d) å medvirke aktivt i det mellomfolkelige arbeid for å bygge opp en internasjonal rettsorden, fremme varebytte landene imellom og skape grunnlaget for en varig og rettferdig fred.

Men skal vi nå disse mål og helst så snart som mulig, før skadevirkningene blir ennå verre må hver mann også på hjemmefronten gjøre sin plikt. Det skylder vi oss selv, Det skylder vi våre landsmenn ute, Det skylder vi våre allierte. Og det skylder vi landets fremtid: enhver innsats vil bli husket ingen svikt vil bli glemt.

Kampen er én, her hjemme som ved frontene. Hver enkelt en en soldat, sivil eller i uniform. V I E R I K R I G. Det må vi aldri glemme. Tusener av væpnede styrker gir hver dag sine liv for frihet og rettferd. Det er en mening til oss, om å ta vår risiko, yte vårt offor.

Kampen er nå gått inn i sin siste avgjørende fase. Her er en noensinne gjalder det å stå fast å holde ut. Enhver svikt nå er skadeligere nå enn noengang før nå vil alt bli kastet i vektsskålen for å opnå avgjørelsen.

enn noen sinne gjelder det å følge parolen, både despesielle og den majo-
nale samvittighets standardparole. Vi skal ikke gå til uoverlagte hand-
linger vi skal ikke slå inn på noe desperasjonspolitikk. Men det er hver
enkelt sak å være på vakt og stadig spørre sig selv idet daglige liv,
i sitt arbeid og i all annen virksomhet: Med hvad tjener jeg tyskernes
interesser og med hvad kan jeg skade dem? I regelen er det ikke vanskelig
å skjelne.

Det skulde heller ikke være vanskelig å velge sin vei.

STOPP MOBILISERINGEN.

Endelig fredag den 19. mai fallt masken. Gjennom aviser og opslag fikk
vi vite at årsklassene 1921-22-23 skal møte til registrering på arbeids-
kontorene. Påskuddet er naturligvis "nasjonal arbeidsinnsats". I kunn-
gjøringen blir det sagt at innkallingen skjer til jordbruk, skogbruk og
anleggsvirksomhet. Men folkemeningen fredag var ikke til å ta feil av.
Alle var klar over hvad det skulle bety: Guttene i 21 - 23 årsalderen -
det beste soldatermateriellet - skal inn i krigen på tyskernes - f l e n-
d e n s i d e!

Det må aldri skje. Vi er i krig med Tyskland. Den norske marine og det
norske flyvåben har vært i uavbrutt kamp med Tysklands siden 9. april 1940.
Hjemmefronten har ført en bitter kamp siden landheren måtte kapitulere.
tusenvise av nordmenn har stuvt i denne kamp - hver dag føyes nye ofre til.
Her har ingen lov å slåss! Nå har heller ingen lov å la sig berolige av
nazistiske dementier eller løfter. Skremt av hjemmefrontsledelsens parole
om streik mot A.T. o. g. a. mobiliseringsfæren, sendte Quisling ut sitt
dementi: bare vanlig styrke, 8.000 skulle ut. Nå kan enhver bedømme ver-
dien av hans dementi. 3 årsklasser: 80 - 90 tusen mann - skal ut å tjene
fienden.

Husk Riisnæs's brev: 5 årsklasser ble tilbudt fienden. Husk Quislings sta-
dige gjentatte tilbud til "Der Führer" 13 divisjoner. No har tyskerne fun-
net tiden inne til å ta imot tilbudene. Overskriftene i avisene den siste
uken har talt sitt tydelige sprog om at nå har den tyske propagandamaskin
satt inn for å dekke over det hittil farligste angrep mot vårt folk.
Det skal bare aldri lykkes dem å forvirke våre begreper så totalt. Sort bl
aldri hvitt og vemog fiende skal vi alltid kunne skjelne gjennom alt
Quislingskrikk og avisgysteri. Både tyskerne og Quislinger har lært å kjen-
ne det norske folk såpass godt at de vet at det ikke nytter å gå til åpen
mobilisering, trass i alt propagandatev. Derfor må de kamuffiere det som
matauk og vedhogst o. l. nasjonalt arbeide. Og ungdommen i skog og jord-
bruk og livsviktige bedrifter får i nærste omgang høre at de får slippe
de må bare registreres. Skulle noen ha lyst til å la sig berolige av slike
påstander minner vi om den forordning som stod i avisen nylig om at "yrkes
fremmed" arbeidskraft ikke lenger skulle kunne skrives ut til landbruket.
Nei nå er det alvor! Tyskerne er presset på alle fronter, invasjonen hen-
ger over dem dag og natt nå griper de til desperate midler for å styrke
sine fronter. De vil sikkert bruke grove trusler. De truer med å ta fra
våre rasjoneringskort. La dig ikke narre av det. Det ordner sig. Ingen
trofast nordmann skal komme til å sulte. Gjør din plikt selv om det skal
svi! Det nytter ikke å vike tilbake for tanken på arrestasjon. 20.000
nordmenn har gått den veien de siste årene det er en dagligdags ting.
Norge er i krig idag, og krig føres ikke uten offer og voksen manns mot.
La dig ikke forlede av at noen skal ha gitt etter, følg bare din egen
samvittighet!

Stopp mobiliseringen! Norges folk slå en ring om vår beste ungdom!
Styrk den til å gjøre det som den vet er rett. Hjelp den om den kommer
i fare. Ta den risiko som skal til for å gi støtte og råd som duger!
La ingen bli stående alene uten hjelp, som offer for den felles sak.
Hjelp med arbeid og husly, med mat og klær.
Det nytter å gjøre motstand. Vi kvalte ungdomstjenesten, forpurret riks-
tinget og har gjort arbeidsinnsatsen til en fiasko. (Fra Stor-Oslo er
under 10 % av de utvalgte reist.) Vi må stå fast. Ingen må kunne skremme
oss til å bli tyske soldater eller hjelpesoldater. Det er landsforræderi.
Parolen er gitt: Ingen møter til registrering, selv ikke de som blir
lokket med at de foreløbig ikke blir innkalt til tjeneste. Nekt registrering